

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Ba, ngày 21/11/2023

*****

PHÁP SƯ TỊNH KHÔNG GIA NGÔN LỤC

Phần 3 Chương 8

ĐỀ XUỐNG HIẾU ĐẠO VÀ SỰ ĐẠO

(BÀI 5)

Hòa Thượng nói: *“Trên Kinh Phật dạy, công đức chăm sóc Cha Mẹ của mình bằng công đức cúng dường Phật. Phật thường nói, trong nhà chúng ta có hai vị Phật chính là Cha Mẹ của chúng ta. Chúng ta không hiếu dưỡng Cha Mẹ mà chúng ta cúng dường Phật thì Phật sẽ không tiếp nhận sự cúng dường của chúng ta”*.

Trên *“Hiếu Kinh”* nói: *“Khéo thờ phụng Cha Mẹ như cúng dường chư Phật”*. Phật cũng dạy chúng ta: *“Chúng ta bố thí, giúp đỡ chúng sanh chính là chúng ta cúng dường chư Phật”*. Tinh thần của nhà Phật là phục vụ chúng sanh, hoàn toàn không có chính mình. Hằng ngày, chúng ta khởi tâm động niệm, hành động tạo tác đều dính chặt vào *“cái ta”* nên chúng ta phiền não, khổ đau. Chúng ta mở rộng tâm hiếu dưỡng Cha Mẹ, phụng sự Sư Trưởng thành tâm hiếu dưỡng, phục vụ tất cả mọi người thì cảnh giới nội tâm của chúng ta sẽ hoàn toàn thay đổi.

Hôm qua, chỉ sau 4 giờ, chúng tôi đã làm cỏ và cuốc đất xong 400m². Có người nói với tôi, trước đây, khi họ làm những việc này thì họ cảm thấy rất mệt mỗi nhưng hôm nay khi làm, họ cảm thấy rất vui. Chúng ta thay đổi tâm thì cảnh bên ngoài sẽ thay đổi. Nhà Phật nói: *“Cảnh tùy tâm chuyển”*. Chúng ta thật làm, thật chuyển đổi thì chúng ta sẽ chân thật có cảm ngộ. Điều này giống như, chỉ có người uống mới cảm nhận được ly nước nóng hay lạnh. Hằng ngày, tôi làm việc cả ngày, thân tôi mệt nhưng tâm tôi không mệt chút nào.

Khi tôi đi xe ô tô cùng mấy chú ở trong ban truyền thông, tôi thường hỏi mọi người đã nộp phí giao thông chưa, nếu mọi người chưa nộp thì tôi sẽ chủ động chuyển khoản. Chúng ta là người quản lý chúng ta phải chú ý đến những việc này. Khi tôi đến một toà nhà, tôi sẽ quan sát xem nơi đó có gọn gàng hay không; Khi tôi xuống bếp nếu mọi người nói chuyện ồn ào, không làm mọi việc một cách nhẹ nhàng thì tôi sẽ nhắc nhở mọi người. Chúng ta là người học văn hoá truyền thống chúng ta phải cẩn trọng trong mọi việc. Trong sách *“Đệ Tử Quy”* dạy chúng ta: *“Rẽ queo rộng, chớ đụng góc”* hay *“Trước người lớn phải nói nhỏ. Nhỏ không nghe không đúng phép”*.

Hằng ngày, nếu chúng ta không có sự kiểm soát khởi tâm động niệm, hành động tạo tác thì tâm chúng ta không thể chuyển đổi. Nhiều người chỉ học để đi nói cho người khác nghe, bản thân họ thì không làm. Khi vào bàn ăn, chúng ta phải tự giác ngồi vào theo đúng vị trí từ người lớn đến người nhỏ, tôi thường thấy chúng ta kéo nhau vào ngồi như một cái chợ. Người học văn hoá truyền thống như vậy thật đáng hổ thẹn! Trước khi chúng ta làm Thánh Hiền, chúng ta phải làm được một phạm phu tiêu chuẩn, chúng ta phải biết bốn phận của mình, giờ nào việc đó. Tôi học hơn 1500 giờ không trễ một phút nào là do tôi “*giờ nào việc đó*”. Chúng ta nâng được cảnh giới của nội tâm thì tâm chúng ta sẽ luôn cảm thấy hoan hỷ.

Hòa Thượng nói: “***Khi tôi học với Thích Ca Mâu Ni Phật thì tôi là học trò của Phật, khi tôi nghe chúa Giê-su giảng thì tôi là học trò của Ngài***”. Hòa Thượng luôn hướng đến các tấm gương học tập và thật làm. Chúng ta mong ngày nào đó chúng ta được vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc nhưng hiện tại, hành vi hằng ngày của chúng ta rất đáng lo! Có người chỉ muốn cắt rau thủy canh mà không muốn cắt rau thô canh vì rau thô canh cần ngắt rau, rửa rau đây là chúng ta đang làm hao mòn phước báu của chính mình.

Hôm qua, trong khi làm cỏ, tôi ngắt được một rổ rau to đây chính là chúng ta tích phước. Chúng ta có phước thì khi chúng ta khởi tâm làm việc gì thì chúng ta sẽ làm được việc đó. Chúng ta phải ngày ngày tích phước, tích phước, tu phước. Hôm qua, trong bữa ăn có món rau sống, rau xào và món kho, tất cả đều do tôi nhặt được khi tôi làm cỏ. Chúng ta chỉ cần chú tâm, để tâm một chút thì chúng ta sẽ biết cách làm. Tôi sinh ra trong một gia đình bần cố nông, có 9 anh em, Mẹ tôi học lớp xóa mù chữ, Ba tôi học đến lớp 3, tôi chỉ được học với Hòa Thượng thông qua các đĩa của Ngài.

Hôm qua, khi tôi vào vườn rau thủy canh, đứng từ xa tôi đã nhìn thấy một giàn rau đang bị thiếu nước do ống dinh dưỡng bị tắc. Chúng ta không nhìn thấy cây thiếu nước, khu vườn đang đầy cỏ dại thì chúng ta không thể hiểu được ước vọng của Cha Mẹ, Thầy Cô đối với chúng ta. Chúng ta không nhìn thấy hoàn cảnh sống thực tại ở ngay trước mắt thì chúng ta không thể nghe được nguyện vọng của Cha Mẹ, Thầy Cô, Phật Bồ Tát.

Chúng ta học Phật thì mỗi ngày chúng ta phải chân thật có sự chuyển đổi đây chính là chúng ta đang dần thành tựu. Chúng ta phải dần chuyển đổi những tập khí như qua loa, phóng túng, lười biếng của mình. Chúng ta phải tập làm, ban đầu chúng ta làm chưa giống nhưng dần dần sẽ giống. Chúng ta muốn hiếu dưỡng chúng sanh trước tiên chúng ta phải hiếu dưỡng Cha Mẹ. Chúng ta muốn có thể nghe được lời của người khác trước tiên chúng ta phải nghe lời Thầy của mình. Chúng ta phải lấy một điển phạm làm tấm gương để chúng ta phấn đấu, nỗ lực. Phật quá xa đối với tôi, Hòa Thượng là người thật, rất gần với chúng ta, sau quá trình dài dịch đĩa, tôi nhận thấy lời nói việc làm của Ngài như một nền tôi tin theo Ngài. Tôi tin Hòa Thượng nên tôi tin Phật.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta biết một thì chúng ta làm một, biết hai thì chúng ta làm hai”**. Tôi đi đến nơi nào tôi cũng nhìn thấy những việc cần làm, có những người ở đó một thời gian dài mà không biết cần làm những việc gì. Sứ mạng của chúng ta rất lớn lao. Trên Kinh dạy: **“Học vì nhân sư, hành vì thế phạm”**. Chúng ta học để làm Thầy người, làm để làm ra mô phạm cho người. Chúng ta không thể tự mãn, tự cho những điều chúng ta đã làm được là tốt rồi. Chúng ta còn kém rất xa chuẩn mực của Thánh Hiền, của Phật Bồ Tát. Người ở thế gian, quỷ thần, thiên thần, Phật Bồ Tát đều nhìn thấy rất rõ khởi tâm động niệm, hành động tạo tác, việc làm của chúng ta.

Người xưa kể câu chuyện, khi hai vị Tỳ kheo ngồi nói chuyện, ban đầu có thiên thần đến rải hoa nhưng sau đó thiên thần đi hết, yêu ma quỷ quái kéo đến nhỏ nước bọt. Đây là do, ban đầu hai vị đó nói về thiện pháp nhưng sau đó họ nói đến những việc danh lợi. Hằng ngày, chúng ta có thật quét nhà, thật giặt đồ, thật nấu ăn không? Hôm qua, tôi nấu một nồi chè bánh trôi nước bằng bột sắn, bột năng, nước cốt dừa, tôi nhào bột kỹ để bánh dai và ngon hơn. Tôi làm bằng tâm phục vụ chúng sanh, vì mọi người nên món chè rất ngon. Nếu chúng ta dùng tâm chân thành, thanh tịnh, từ bi làm mọi việc thì thế gian pháp cũng là Phật pháp. Chúng ta dùng tâm hư danh, trục lợi, không dùng tâm từ bi, lân mẫn thì Phật pháp cũng biến thành thế pháp.

Hôm qua, có một vị bác sĩ điện cho tôi để chúc mừng ngày 20-11, ông hỏi tôi, tôi dịch đĩa của Hòa Thượng, làm giáo dục đều đã rất tốt vậy tại sao tôi phải lao tâm, khổ trí trồng rau, làm đậu. Tôi nói, những chuẩn mực chúng ta đưa ra còn quá xa vời với quảng đại quần chúng, nhiều người không thể đến tham gia hoặc lên trên mạng Internet xem các chương trình của chúng ta vì vậy tôi trồng rau, làm đậu để tặng, để bố thí cho mọi người bằng tâm yêu thương, chân thành. Khi mọi người cảm động vì những việc làm của chúng ta thì họ sẽ tìm hiểu và biết rằng chúng ta là những người ăn chay, học Phật. Ở khu đào tạo Sơn Tây, chúng ta thường tặng rau, đậu cho hàng xóm nên mọi người đều rất thân tình với chúng ta, mọi người bán mọi thứ cho chúng ta bằng giá gốc. Chúng ta chưa từng khuyên mọi người ăn chay, niệm Phật nhưng những người quanh đây đều biết chúng ta là người ăn chay, niệm Phật.

Phật dạy chúng ta phải dùng những phương tiện khéo léo nhất để tiếp cận chúng sanh. Có một người hàng xóm, ngày trước ông phản đối người nhà niệm Phật nhưng hiện tại ông cũng muốn ăn chay, niệm Phật. Hôm qua, buổi sáng ông đến mời người trong hệ thống của chúng ta đi ăn sáng bằng món chay. Chúng ta chưa từng khuyên họ ăn chay, niệm Phật, bố thí nhưng họ lại làm theo chúng ta. Người vợ của ông mượn đồ của người khác nhưng bà làm mất đi hai món, ông bảo vợ, đừng đần đo, suy nghĩ đi tìm mua cái cũ mà nên mua món đồ mới, tốt nhất để người cho mượn vui lòng. Chúng ta là người học Phật, chúng ta đã có tâm đó chưa? Họ chưa học Phật, chưa học chuẩn mực Thánh Hiền, họ chỉ nhìn thấy chúng ta làm mà họ mở được tâm như vậy! Hòa Thượng nói: **“Thời kỳ Mạt pháp, chúng ta dùng khẩu giáo chưa đủ mà chúng ta**

phải dùng thân giáo". Chúng ta phải làm ra những việc làm cụ thể để mọi người bắt chước làm theo chúng ta.

Ở Sóc Trăng, các Sư Thầy, Sư Cô thường cắt rau để tặng các trường học, các Thầy Cô rất cảm động, họ cũng muốn phát tâm cùng dạy lớp trải nghiệm sống với người của chúng ta. Ở khu đào tạo Sơn Tây, hai vợ chồng cụ già cho chúng ta dùng nhờ điện 3 pha đều ngạc nhiên vì trong suốt 3 năm nay, chúng ta chỉ trồng rau để tặng mà không bán. Trong thời đại này, chúng ta phải uyển chuyển để gần gũi tiếp cận chúng sanh, chúng ta tiếp cận chúng sanh bằng những việc làm cụ thể qua đó dẫn khởi tín tâm của mọi người. Chúng ta bảo người bố thí, từ bi, hỷ xả nhưng chúng ta không làm thì mọi người sẽ không tin chúng ta!

Hòa Thượng từng nói: ***"Phật không dạy chúng ta chỉ hiểu thảo Cha Mẹ, Thầy Cô của mình nhưng chúng ta phải bắt đầu làm từ Cha Mẹ, Thầy Cô mình. Sau đó, chúng ta mang tâm hiếu dưỡng phụ mẫu để hiếu dưỡng tất cả chúng sanh; Chúng ta mang tâm phụng sự Sư Trưởng để phụng sự tất cả chúng sanh"***. Chúng ta phải bắt đầu làm ở chính gia đình mình từ đó chúng ta dần dần mở rộng ra toàn xã hội. Tôi không có trí tuệ để làm những việc này mà tôi học theo lời Hòa Thượng. Trước đây, khi tôi dịch đĩa, Hòa Thượng nói phải đưa Phật pháp lên Internet bằng cách mở trang web nên tôi đưa các bài giảng của Hòa Thượng lên trang ***"Tinhkhongphapngu.net"***, đưa các bài dạy chữ Hán lên trang web ***"Nhidonghocphat.com"***. Sau một thời gian, tôi thấy những nội dung này vẫn quá xa đối với mọi người nên tôi mở trường học để đề xướng giáo dục văn hoá truyền thống của dân tộc. Chúng ta đã sưu tập được 350 tấm gương đức hạnh, chúng ta sẽ tiếp tục sưu tập 1000 tấm gương đức hạnh.

Chúng ta muốn tiếp cận được với những người lao động bình thường nên chúng ta tích cực bố thí rau, đậu. Thông qua việc bố thí chúng ta đã dẫn dắt những người dân chân lấm tay bùn đến với Phật pháp, chuẩn mực giáo dục Thánh Hiền. Hiện tại, ở Huế đang bị lũ lụt, người của chúng ta đi thuyền đến từng nhà để tặng rau, mọi người rất cảm động và đều biết chúng ta là những người ăn chay, niệm Phật. Đây là những bài học thân giáo không lời đối với những người dân lao động.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!